

1351

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO Nr KN.Ka.I-5.0911-29/10

z dnia 9 lutego 2010 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.)

orzekam

nieważność §13 ust. 3 pkt 2 lit. c uchwały Nr XL/235/09 Rady Gminy Trzcinica z dnia 30 grudnia 2009 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wschodniej części wsi Trzcinica, dla obszaru położonego w północnej części wsi - ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XL/235/09 Rady Gminy Trzcinica z dnia 30 grudnia 2009 r. została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu wraz z dokumentacją planistyczną w dniu 12 stycznia 2010 r.

Powyższą uchwałę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.), art. 20 ust. 1 i art. 27 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 ze zm.) oraz powołano w podstawie prawnej uchwałę Nr XXIII/141/08 Rady Gminy Trzcinica z dnia 29 lipca 2008 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wschodniej części wsi Trzcinica, dla obszaru położonego w północnej części wsi.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały - organ nadzoru stwierdził, co następuje:

Rada Gminy Trzcinica w §13 ust. 3 pkt 1 uchwały Nr XL/235/09 uregulowała przeznaczenie terenu, oznaczonego symbolem literowym „1MN/U” oraz „3MN/U”, pod tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.

W §13 ust. 3 pkt 2 lit. c powyższej uchwały Rada Gminy uznała za zgodną ze zmianą planu lokalizację na terenie „3MN/U” budynków produkcyjnych.

Przyjęcie w przedmiotowym planie miejscowym dla terenu „3MN/U” wzajemnie rozłącznych funkcji terenu: mieszkaniowo-usługowych i produkcyjnych, bez dopełnienia wymogu wyznaczenia linii rozgraniczających te tereny stanowi naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 powyższej ustawy w planie miejscowym określa się obowiązkowo przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 13 grudnia 2006 r. sygn. akt II OSK 1278/06 wskazał,

iż wyżej cytowany przepis nie stanowi ograniczenia co do rodzaju przeznaczenia terenu, gdyż leży to w kompetencji organów samorządu. Wprowadzenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ograniczeń co do sposobu zagospodarowania terenu jest możliwe wyłącznie w przypadku, gdyby ich brak prowadził do naruszenia nadrzędnej wartości procesu planowania przestrzennego, a więc ładu przestrzennego.

Stosownie do brzmienia art. 2 pkt 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez ład przestrzenny należy rozumieć takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne.

W związku z powyższym możliwe jest ustalenie mieszanego przeznaczenia terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli przyjęte ustalenia charakteryzują się wspólną, nie wykluczającą się funkcją, spełniającą wymogi zrównoważonego ładu przestrzennego.

Analiza postanowień zmiany planu w przedmiotowej uchwale wskazuje, iż przyjęte przeznaczenie terenu „3MN/U” pod lokalizację budynków produkcyjnych nie stanowi realizacji takiej samej funkcji jak zabudowa mieszkaniowo-usługowa. Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wraz z zabudową usługową pełni na przedmiotowym terenie, z punktu widzenia ładu przestrzennego, tę samą rolę - funkcjonalnego zaspokajania społeczno-gospodarczych potrzeb mieszkańców. Natomiast funkcja mieszkaniowo-usługowa jest sprzeczna z funkcją produkcyjną i obie funkcje wykluczają się wzajemnie.

Zgodnie z przepisem art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym naruszenie - m.in. - zasad sporządzania planu miejscowego powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub części.

Wyżej opisane naruszenie zasady sporządzania planu miejscowego w §13 ust. 3 pkt 2 lit. c uchwały Nr XL/235/09 Rady Gminy Trzcinica stanowi istotne naruszenie prawa, dlatego należało orzec jak w sentencji.

Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być skarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, z powodu niezgodności z prawem, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Piotr Florek